

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לשבוע של פסח

פרשת תולדות - ויצא

מנוק מדבש	וילגא	יום
רנג	קמח ע"ב	ראשון
רנח	קמח ע"א	שני
רסד	קמח ע"ב	שלישי
רסה	קמח ע"א וע"ב	רביעי
רעו	קמח ע"א וע"ב	חמישי
רפג	קמח ע"א וע"ב	שישי
רצב	ק"ג ע"א	שבת

פרשת צן - בסח תשפ"א

עלון מס' 126

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

צריכים לשמוח בליל הסדר מקבלת ההארות הנפלאות

על דא אשתני ליליא דא מפל שאר לילון, ובעינן למעבד שמא בכלא, ולמחדי בהאי ליליא, בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא.

המצה היא רפואה רוחנית וקבלת האמונה

פד נפקו ישראל ממצרים, לא הוו ידעי עקרא ורזא דמהימנותא, אמר קדשא בריה דהוא, יטעמו ישראל אסותא, ועד דייכלון אסותא דא לא יתחזי להון מיכלא אחרא, פיון דאכלו מצה דאיהי אסותא, למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא, אמר קדשא בריה דהוא, מפאן ולהלאה אתחזי לון חמץ, וייכלון ליה, דהא לא יכיל לנזקא לון.

מתוק מדבש

יטעמו ישראל אסותא אמר הקב"ה יטעמו ישראל את המצה שהיא רפואה מדעות כוזבות ועבודות זרות שעבדו במצרים, וסגולתה לקבל עליו אמונה שלימה ועול מלכות שמים ועול המצות, ועד דייכלון אסותא דא לא יתחזי להון מיכלא אחרא ועד שיאכלו רפואה זו של המצה לא יראה להם מאכל אחר דהיינו חמץ, לכן נאסר החמץ בפסח בכל יראה ובכל ימצא, פיון דאכלו מצה דאיהי אסותא כיון שאכלו את המצה שהיא הרפואה להתרפאות מכל תחלואי דעות משובשות של מצרים, ועוד שהוא מסוגל למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא ליכנס ולדעת על ידי המצה בסוד האמונה שהיא קבלת עול מלכות שמים, אמר קדשא בריה דהוא, מפאן ולהלאה אתחזי לון חמץ וייכלון ליה דהא לא יכיל לנזקא לון אמר הקב"ה מכאן ואילך ראוי להם החמץ ויאכלו אותו כי כבר לא יכול להזיק להם, לפי שבפסח שהיו עדיין חולים בתחלואי מצרים אז אם יאכלו חמץ יעוררו את כח הקליפות, לכן היו צריכים להבדל ממנו, אבל אחר שנתרפאו ישראל ע"י אכילת המצה שוב לא יזיק להם החמץ ואין טעם לאסור אכילתו. (תצוה דף קפג ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' נב-נג)

צריכים לשמוח בליל הסדר מקבלת ההארות הנפלאות

על דא על כן לפי שיש יחוד עליון שלא על ידינו, לכן אשתני ליליא דא מפל שאר לילון נשתנה לילה הזה מכל שאר הלילות, בכל הענינים שאנו עושים בלילה הזה יותר משאר לילות של שאר המועדים, (ה"ג העט"ו) ובעינן למעבד שנוייה בכלא לכן אנו צריכים לעשות שנויים בכל הענינים, כדי לרמוז על השתנות סדר האורות הבאים שלא בהדרגה, ולמחדי בהאי ליליא וצריכים לשמוח בלילה הזה, בהארות הנפלאות שמקבלים על ידי המוחין בלילה הזה, בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא לפי שעתה יש שמחה למעלה ולמטה.

(אמור דף צה ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תצט)

המצה היא רפואה רוחנית וקבלת האמונה

פד נפקו ישראל ממצרים כשיצאו ישראל ממצרים לא הוו ידעי עקרא ורזא דמהימנותא לא היו יודעים עיקר וסוד האמונה, אמר קדשא בריה דהוא

הד' כוסות הם כנגד אותיות השם הוי"ה

כדין ארבעה כוסות, ארבע גאולות, קידוש על היין, לקבליה דדוד, הגדה, לקבליה דיצחק, ברפת המזון, לקבליה דיצחק, הלל הגדול, לקבליה דאברהם, מתתא לעלא סליק פגוונא דא. מצה לקבליה דדוד.

הטעם לציווי השי"ת ואתם תחרישון

תא חזי, הכא פד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו בישראל, בההוא זמנא לא בעי קדשא בריה הוא דיתערוני ישראל אתערוותא לתתא פלל, דהא אתערוותא לעילא הוא, דהא אבהן אקדימו ואתערו אתערוותא דא לעילא, וזכותא דלהון קאים קמיה, (ואתערו אתערוותא דא), ולא בעא קדשא בריה הוא דישראל יתערוני לתתא פלל, (דהא אתערוותא לעילא הוה), הדא הוא דכתיב יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון, תחרישון ודאי, ולא תתערוני מלה דלא אצטריף לכו.

למה קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף

תנינן דקשין מזונותיו דבר נש קמי קדשא בריה הוא פקריעת ים סוף, וכי קריעת ים סוף

מתוק מדבש

באותו הזמן לא רצה הקב"ה שיעוררו ישראל שום התעוררות מלמטה כלל, אפילו בתפלה וצעקה מפני שמצדם לא היו ראויים להנצל, ואם הם יעוררו בתפלה שצריכה לעלות דרך עליית העולמות ולבקוע בין החיצונים, אז יתעוררו המקטרגים כנגדם ותתעורר מדת הדין, ועוד דהא אתערוותא לעילא הוא כי כבר היתה התעוררות למעלה, והיינו דהא אבהן אקדימו ואתערו אתערוותא דא לעילא כי האבות הקדימו והעירו התעוררות זו למעלה, וזכותא דלהון קאים קמיה וזכות שלהם עמד לפניו להציל את בניהם, (והנה משמע שהדבר שנעשה לאדם בזכות אבות הוא טוב ואין בו כל כך קטרוג כמו בדבר שנעשה בבקשה ובתפלה), ולא בעא קדשא בריה הוא דישראל יתערוני לתתא פלל ולא רצה הקב"ה שישראל יעוררו מלמטה שום התעוררות כלל על ידי צעקה ותפלה הדא הוא דכתיב יהו"ה ילחם לכם ואתם תחרישון פירושו תחרישון ודאי ממש, שציום שישתקו מפני שצעקתם קרובה לקלקל ורחוקה מלתקן, ולא תתערוני מלה דלא אצטריף לכו ולא תעוררו דבר שאין צריך לכם. (בשלח דף מז ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תקיח תקיט)

הד' כוסות הם כנגד אותיות השם הוי"ה

כדין אז כשהארת חסד גבורה תפארת שבו כלולים הנצח הוד יסוד מאירים אל המלכות [שכינה], הם נרמזים בסוד ארבעה כוסות שהם כנגד ארבע גאולות כנגד ד' לשונות של גאולה, דהיינו והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי, שהם כנגד חסד גבורה תפארת מלכות וכנגד ד' אותיות השם הוי"ה, ומפרש כוס של קידוש על היין הוא לקבליה דדוד כנגד דוד המלך שבמלכות, הכוס של הגדה הוא לקבליה דיצחק כנגד יעקב שבתפארת, הכוס של ברפת המזון הוא לקבליה דיצחק כנגד יצחק שבגבורה, הכוס של הלל הגדול הוא לקבליה דאברהם כנגד אברהם שבחסד, הרי הם נחשבים מתתא לעלא סליק פגוונא דא מלמטה למעלה עולה בזה האופן הנוכח. ואמר עוד מצה הוא לקבליה דדוד כנגד דוד שבמלכות. (זהר חדש כי תשא דף נה ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' שלד)

הטעם לציווי השי"ת ואתם תחרישון

תא חזי, הכא פד אתקריב פרעה לאגחא קרבא בהו בישראל בא וראה כאן אצל הים כאשר נתקרב פרעה לעשות מלחמה בישראל, בההוא זמנא לא בעי קדשא בריה הוא דיתערוני ישראל אתערוותא לתתא פלל

קָשָׁה קָמִיָּה, וְהִכְתִּיב (נחום א ד) גּוֹעַר בַּיָּם וַיִּבְשְׂהוּ, (עמוס ה ח) הַקּוֹרָא לְמִי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְהָא פִּיּוֹן דְּסָלִיק רְעוּתָא קָמִיָּה, כִּלְא קָמִיָּה פְּאִיִן הוּא חָשִׁיב, וְאִתְּ אִמְרַת דְּקָרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה קָמִיָּה.

אֵלָא בּוֹזְמָנָא דִּישְׂרָאֵל אֶעְבְּרוּ לְגַבֵּי יַמָּא, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַקְרַע לֹוֹן יַמָּא דְּסוּף, אִתְּא רַהֵב הֵהוּא מְמָנָא דְּעַל מְצָרִים, וּבְעָא דִּינָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, אִמְר קָמִיָּה, מְאָרִיָּה דְּעַלְמָא אִמְאֵי אִתְּ בְּעֵי לְמַעְבַּד דִּינָא עַל מְצָרִים, וְלְמַקְרַע יַמָּא לִישְׂרָאֵל, הָא פְּלָהוּ חֵיבִין קַמְף, וְכָל אֲרַחָף בְּדִינָא וּקְשׁוּט, אֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זְרָה וְאֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זְרָה, אֵלִין בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלִין בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת, אֵלִין אוּשְׁדֵי דְּמִין וְאֵלִין אוּשְׁדֵי דְּמִין, בְּהֵחִיא שְׁעָתָא הָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל אֲרַח דִּינָא.

וְהָא יִשְׂרָאֵל הָוּ נְטָלֵי עַל יַמָּא, דְּכְתִיב (שמות יד טו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲצֶק אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ, וְהָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל דִּינָא וְלְמַקְרַע לֹוֹן יַמָּא דְּסוּף, וְאֵלְמָלָא דְּאִשְׁגַּח קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בּוֹזְמָנָא אֲבָרְהָם, דְּאִקְדִּים בְּצַפְרָא לְמַעְבַּד פְּקוּדָא דְּמְאָרִיָּה וְרְעוּתָא דִּילִיָּה, כְּדְכְתִיב (בראשית כב ג) וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרְהָם בַּבְּקָר, פְּלָהוּ אִתְּאֲבִידוּ בְּיַמָּא, בְּגִין דְּבְכָל הַהוּא לִילִיא בְּדִינָא הָוָה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

ואלו עובדי עבודה זרה, אֵלִין בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלִין בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת אֵלּוּ חוּטָאִים בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְאֵלּוּ חוּטָאִים בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת (כתב הרמ"ק נראה דלא גרסינן ליה ושגרת לשון איהו, שהרי כולם נבדקו במרה ונמצאו טהורים מאיסור עריות כמבואר במדרשים), אֵלִין אוּשְׁדֵי דְּמִין וְאֵלִין אוּשְׁדֵי דְּמִין אֵלּוּ שׁוּפְכִים דְּמִים וְאֵלּוּ שׁוּפְכִים דְּמִים, בְּהֵחִיא שְׁעָתָא הָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל אֲרַח דִּינָא בְּאוּתָהּ הַשְׁעָה הִיָּה קָשָׁה לְפָנֵי הַקְּבִ"ה לְעַבּוֹר עַל דְּרַךְ הַדִּין שְׁבוּ קִיּוּם הָעוֹלָם.

וְהָא יִשְׂרָאֵל הָוּ נְטָלֵי עַל יַמָּא וְהֵנָּה יִשְׂרָאֵל הִיּוּ נּוֹסְעִים עַל הַיָּם, דְּכְתִיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲצֶק אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ וַיִּכְנָסוּ תוֹךְ הַיָּם וְאִין הַיָּם עוֹמֵד בְּפָנֵיהֶם, וְהָוָה קָשָׁה קָמִיָּה לְמַעְבַּר עַל דִּינָא וְלְמַקְרַע לֹוֹן יַמָּא דְּסוּף וְהִיָּה קָשָׁה לְפָנֵינוּ לְעַבּוֹר עַל הַדִּין וְלִקְרוֹעַ לְהַם אִתְּ יָם סוּף, וְאֵלְמָלָא דְּאִשְׁגַּח קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בּוֹזְמָנָא אֲבָרְהָם דְּאִקְדִּים בְּצַפְרָא לְמַעְבַּד פְּקוּדָא דְּמְאָרִיָּה וְרְעוּתָא דִּילִיָּה וְאִם לֹא שֶׁהִשְׁגִּיחַ הַקְּבִ"ה בּוֹזְמָנָא שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁהִקְדִּים בַּבְּקָר, אִזְ חָ"ו פְּלָהוּ אִתְּאֲבִידוּ בְּיַמָּא הִיּוּ כּוֹלָם נֹאכְדִים בֵּים, בְּגִין דְּבְכָל הַהוּא לִילִיא בְּדִינָא הָוָה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֲלִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל לְפִי שְׁבַכְל אוּתוּ הַלִּילָה הִיָּה הַקְּבִ"ה בְּדִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֵלָא שֶׁהִקְבִ"ה שֶׁהִשְׁגִּיחַ בְּעַקְדַת יִצְחָק שֶׁאִזְ נִשְׁבַּע הַקְּבִ"ה שֶׁלֹּא לְכַלּוֹת אֶת בְּנֵי, כְּמִ"ש

קָמִיָּה וְכִי קָרִיעַת יָם סוּף הִיתָה קָשָׁה לְפָנֵי הַקְּבִ"ה, וְהִכְתִּיב גּוֹעַר בַּיָּם וַיִּבְשְׂהוּ פִּי אִם יַגְעַר בֵּים מִיַּד יִתִּיבְשׁוּ מִיַּמּוֹ, כְּעִין שְׁכַתוּב (שמות יד כ"א) וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם לְחִרְבָּה, וְכַתִּיב הַקּוֹרָא לְמִי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ כְּעִין שְׁכַתוּב (שס פסוק כו) וַיִּשָּׁב הַיָּם לְפָנֹת בְּקָר לֵאמֹנּוּ, וְר"ל הֵלֵא הַקְּבִ"ה כֹּל יִכּוֹל וּבְמֵאֲמָרוֹ נַעֲשֶׂה הַכֹּל, וְהָא פִּיּוֹן דְּסָלִיק (דף קע"ב) רְעוּתָא קָמִיָּה וְהִי כִיּוֹן שְׁעוּלָה רְצוֹן לְפָנֵינוּ לְעִשׂוֹת אִיזָה דְּבַר, כִּלְא קָמִיָּה פְּאִיִן הוּא חָשִׁיב הַכֹּל נַחֲשָׁב לְפָנֵינוּ כְּאִין, וְאִתְּ אִמְרַת דְּקָרִיעַת יָם סוּף קָשָׁה קָמִיָּה וְאִתְּ אִמְרַת שְׁקָרִיעַת יָם סוּף הִיָּה קָשָׁה לְפָנֵינוּ בְּתַמִּיָּה.

ומתוך אֵלָא בּוֹזְמָנָא דִּישְׂרָאֵל אֶעְבְּרוּ לְגַבֵּי יַמָּא אֵלָא בּוֹזְמָן שִׁישְׂרָאֵל עֲבָרוּ וּבָאוּ אֶל הַיָּם, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַקְרַע לֹוֹן יַמָּא דְּסוּף וְרִצָּה הַקְּבִ"ה לְקָרוֹעַ לְהַם אִתְּ יָם סוּף, אִתְּא רַהֵב הֵהוּא מְמָנָא דְּעַל מְצָרִים בְּא רַהֵב שֶׁהוּא הַשֵּׁר שֶׁל מַעְלָה הַמְמוּנָה עַל מְצָרִים, וּבְעָא דִּינָא מְקַמֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּבִקְשׁ מִלְּפָנֵי הַקְּבִ"ה לְעִשׂוֹת דִּין, וְהִינּוּ אִמְר קָמִיָּה, מְאָרִיָּה דְּעַלְמָא, אִמְאֵי אִתְּ בְּעֵי לְמַעְבַּד דִּינָא עַל מְצָרִים וְלְמַקְרַע יַמָּא לִישְׂרָאֵל אִמְר לְפָנֵינוּ רַבּוֹן הָעוֹלָם לְמָה אִתְּ רּוּצָה לְעִשׂוֹת דִּין בְּמְצָרִים וְלִקְרוֹעַ אֶת הַיָּם לִישְׂרָאֵל, הָא פְּלָהוּ חֵיבִין קַמְף הֵלֵא כּוֹלָם הֵם רְשָׁעִים לְפָנֵינוּ, וְכָל אֲרַחָף בְּדִינָא וּקְשׁוּט וְכָל דְּרַכִּיךְ הוּא בְּדִין וְאִמְת, אֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זְרָה וְאֵלִין פְּלַחֵי עֲבוּדָה זְרָה אֵלּוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זְרָה

מעלות ההשגות בקריעת ים סוף

תְּנִינִן, חֲמַאת שְׂפָחָה חָדָא עַל יַמָּא, מַה דְּלָא חֲמַאת עֵינָא דִּיחֻזְקָא לְנַבִּיָּא, אִי אֵינּוּן אַתְדַּבְּקוּ
כָּל כְּף, נְשִׂיחוּן דִּישְׂרָאֵל כָּל שְׂפִין, בְּנִייהוּ כָּל שְׂפִין, גּוּבְרִין כָּל שְׂפִין, סְנֵהֲדִרִין כָּל
שְׂפִין, נְשִׂאִים כָּל שְׂפִין, וְכָל שְׂפִין נְבִיָּא עֲלָא מְהִימְנָא מִשָּׁה, דְּאִיהוּ עַל כִּלְא.

גילוי כבוד השי"ת בעת השירה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיאָה שְׁעַתָּא דְּהוּוּ קְיִימִין יִשְׂרָאֵל עַל יַמָּא וְהוּוּ אָמְרִי שִׁירְתָּא, אַתְגְּלִי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ וְכָל רְתִיכוּי וְחִילוּי, בְּגִין דִּינְדַּעוֹן לְמַלְפִּיחוֹן דְּעֵבֵד לֹון כָּל
אֵינּוּן נְסִין וְגַבּוּרָאן, וְכָל חַד וְחַד יָדַע וְאֶסְתַּפֵּל מַה דְּלָא יָדַעוּ וְאֶסְתַּפְּלוּ שְׂאָר נְבִיָּאֵי עֲלֵמָא.
דְּאִי תִימָא דְּלָא יָדַעוּ וְלָא אַדְּבָקוּ חֲכַמְתָּא עֲלָא, מִן שִׁירְתָּא דָּא תְּחַמֵּי דְּכֻלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא
אֶסְתַּפְּלוּ, וְיָדַעוּ מַלְיִן וְאָמְרוּ, דְּאִי לָאו הָכִי אֵיךְ אָמְרוּ כְּלָהוּ מַלְיִן אַחְדִּין דְּלָא סָטוּ אֵלִין
מֵאֵלִין, וּמַה דְּאָמַר דָּא אָמַר דָּא, וְלָא אַקְדִּים מְלָה דָּא לְמְלָה דָּא, אֶלָּא כְּלָהוּ בְּשִׁקּוּלָא חָדָא,
וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּפוּמָא דְּכָל חַד וְחַד, וּמַלְיִן אַתְמָרוּ כְּלָהוּ כְּפָלוּ נְפִקִין מְפוּמָא חַד, אֶלָּא
וְדָאֵי כּוּלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא עֲלָא אֶסְתַּפְּלוּ, וְיָדַעוּ מַלְיִן עֲלָאִין, וְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּפוּם כָּל חַד וְחַד.

מתוק מדבש

גילוי כבוד השי"ת בעת השירה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיאָה שְׁעַתָּא דְּהוּוּ קְיִימִין יִשְׂרָאֵל
עַל יַמָּא וְהוּוּ אָמְרִי שִׁירְתָּא בְּאוּתָהּ שַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל
הָיוּ עוֹמְדִים עַל הַיָּם וְאָמְרוּ הַשִּׁירָה, אַתְגְּלִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עֲלֵיהוּ וְכָל רְתִיכוּי וְחִילוּי נִגְלָה הַקַּב"ה עֲלֵיהֶם
וְכָל מַרְכָּבוֹתָיו וְצַבָּאוֹ, בְּגִין דִּינְדַּעוֹן לְמַלְפִּיחוֹן דְּעֵבֵד
לֹון כָּל אֵינּוּן נְסִין וְגַבּוּרָאן כְּדִי שִׁידַעוּ וַיִּכִּירוּ אֶת
מַלְכָם שַׁעָה לְהֵם כָּל אוֹתָם הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת, וְכָל חַד
וְחַד יָדַע וְאֶסְתַּפֵּל מַה דְּלָא יָדַעוּ וְאֶסְתַּפְּלוּ שְׂאָר
נְבִיָּאֵי עֲלֵמָא וְכָל אַחַד וְאַחַד יָדַע וְהִסְתַּכַּל מַה שֶּׁלֹא יָדַעוּ
וְהִסְתַּכְּלוּ שְׂאָר נְבִיָּאֵי עוֹלָם.

דְּאִי תִימָא דְּלָא יָדַעוּ וְלָא אַדְּבָקוּ חֲכַמְתָּא עֲלָא
שָׂאֵם תִּאמַר שֶׁלֹא הָיוּ יוֹדְעִים וְלֹא הִשִּׁיגוּ חֲכַמָּה
עֲלֵיוֹנָה, הָרִי מִן שִׁירְתָּא דָּא תְּחַמֵּי דְּכֻלְהוּ בְּחֲכַמְתָּא
אֶסְתַּפְּלוּ וְיָדַעוּ מַלְיִן וְאָמְרוּ מִן שִׁירָה זוֹ תִּרְאֶה שְׁכוֹלָם
הִסְתַּכְּלוּ בְּחֲכַמָּה וַיִּדְעוּ הַדְּבָרִים, וְאַחַר כֵּן אָמְרוּ הַשִּׁירָה,
דְּאִי לָאו הָכִי אֵיךְ אָמְרוּ כְּלָהוּ מַלְיִן אַחְדִּין שָׂאֵם
לֹא כֵן אֵיךְ אָמְרוּ כוֹלָם דְּבָרִים אַחֲדִים וְשׁוּיָם, דְּלָא סָטוּ
אֵלִין מֵאֵלִין, וּמַה דְּאָמַר דָּא אָמַר דָּא, וְלָא אַקְדִּים
מְלָה דָּא לְמְלָה דָּא וְלֹא נָטוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ וּמַה שֶּׁאָמַר זֶה
אָמַר זֶה וְלֹא הַקְדִּים דִּיבּוּר זֶה לְדִיבּוּר זֶה, אֶלָּא כְּלָהוּ
בְּשִׁקּוּלָא חָדָא אֶלָּא כוֹלָם אָמְרוּ יַחַד בְּמִשְׁקַל אַחַד, וְרוּחָא
דְּקוּדְשָׁא בְּפוּמָא דְּכָל חַד וְחַד וְרוּחַ הַקּוּדֶשׁ הִיא שׁוֹרָה

(נלשטיס כנ טו) כי נשבעתי נאם ה' וגו' והרכבה ארבה את
זרעך, וגם הבטיח הקב"ה לאברהם בברית בין הבתרים,
(סס טו יד) וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי, ואחרי כן
יצאו ברכוש גדול, ועוד במדה שדנו את ישראל נדונו
כמ"ש (שמות יט יא) בדבר אשר זדו עליהם, ובכח זה קרע
הקב"ה את הים לפני בני ישראל.

(תרומה דף קע ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' תקכט-תקלה)

מעלות ההשגות בקריעת ים סוף

תְּנִינִן שלמדנו במכילתא (פ' נשלט, נפסוק זה אל"י ואלו"ס),
(ס"ג הרמ"ק) חֲמַאת שְׂפָחָה עַל יַמָּא, מַה דְּלָא
חֲמַאת עֵינָא דִּיחֻזְקָא לְנַבִּיָּא רֵאתָה שְׂפָחָה עַל הַיָּם,
מַה שֶּׁלֹא רֵאתָה עֵינֵי יְחֻזְקָא הַנְּבִיָּא, אִי אֵינּוּן אַתְדַּבְּקוּ
כָּל כְּף אִם הַשְּׂפָחוֹת הִשִּׁיגוּ כָּל כֵּךְ, נְשִׂיחוּן דִּישְׂרָאֵל
כָּל שְׂפִין נְשִׂיחָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ יוֹתֵר, בְּנִייהוּ
כָּל שְׂפִין בְּנִייהֶם הַזְּכָרִים כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר,
גּוּבְרִין כָּל שְׂפִין הָאֲנָשִׁים כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר,
סְנֵהֲדִרִין כָּל שְׂפִין שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר, נְשִׂאִים כָּל שְׂפִין
שֶׁהִשִּׁיגוּ עוֹד יוֹתֵר, וְכָל שְׂפִין נְבִיָּא עֲלָא מְהִימְנָא
מִשָּׁה דְּאִיהוּ עַל כִּלְא וְכָל שֶׁכֵּן הַנְּבִיָּא הַגְּדוֹל הַנֶּאֱמָן
מִשָּׁה רַבִּינוּ שֶׁהוּא לְמַעַלָּה עַל כוֹלָם, וְדָאֵי אֶת הַשְּׁגָתוֹ
הַגְּדוֹלָה אִי אֶפְשֵׁר לְשַׁעַר.

(ויקרא דף כב ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' רסג)

וְאֶפִּילוּ אֵינּוֹן דְּבִמְעֵי אִמְהוֹן הוּוּ אֶמְרֵי שִׁירְתָּא כְּלֵהוּ כְּחָדָא, וְהוּוּ חֲמָאן כְּלֵהוּ מַה דְּלֵא חֲמָא יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ, וְעַל כֵּן הוּוּ כְּלֵהוּ מִסְתַּפְּלֵי כְּאֵלוּ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא, וְכֵן סִימּוּ מְלִין כְּלֵהוּ מִתְבַּסְּמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ, וְתֹאבִין לְמַחְמֵי וְלֵאסְתַּפְּלָא, וְלֵא הוּוּ בְּעָאן לְנַטְלָא מִתְמָן מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבְתָא.

הזוכה לומר השירה בעוה"ז יזכה לאומרה בתחיית המתים

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, (דָּא הוּא) לְדַרְי דְּרִין, בְּגִין דְּלֵא יִתְנַשֵּׁי מִנְיֵיהוּ לְעֵלְמִין, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי לְהֵאֵי שִׁירְתָּא בְּהֵאֵי עֵלְמָא, זָכִי לֵה בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי, וְזָכִי לְשִׁבְחָא בְּהַ בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּחֻדוֹתָא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכִתִּיב לֵאמֹר, לֵאמֹר בְּהֵהוּא זְמָנָא, לֵאמֹר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמָנָא דְּשִׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא, לֵאמֹר בְּגְלוֹתָא, לֵאמֹר בְּפוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר לְעֵלְמָא דְּאֵתִי.

מתוק מדבש

הזוכה לומר השירה בעוה"ז יזכה לאומרה בתחיית המתים

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר פִּירוּשׁוֹ לְדַרְי דְּרִין שִׁיאֲמֵרוּ אוֹתָהּ לְדוּרֵי דוֹרוֹת, בְּגִין דְּלֵא יִתְנַשֵּׁי מִנְיֵיהוּ לְעֵלְמִין כִּי לֹא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי לְהֵאֵי שִׁירְתָּא בְּהֵאֵי עֵלְמָא שְׂכַל מִי שְׂזוּכָה לֹמַר שִׁירָה זֹו בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכִי לֵה בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי יִזְכֵּה לֵאמֹרָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּעַת תְּחִיית הַמֵּתִים, וְזָכִי לְשִׁבְחָא בְּהַ בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּחֻדוֹתָא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִזְכֵּה לִשְׁבַח בְּהַ בִּימֹת הַמְּשִׁיחַ בְּעַת שְׁתַּשְׁמַח כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּב"ה, דְּכִתִּיב לֵאמֹר, שְׁפִירוּשׁוֹ לֵאמֹר, בְּהֵהוּא זְמָנָא לֵאמֹרָה בְּעַת קְרִיעַת יַם סוּף, לֵאמֹר, בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמָנָא דְּשִׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא לֵאמֹרָה בֶּאֱרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָן שְׁכֻנוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם לְבַטַּח, לֵאמֹר, בְּגְלוֹתָא לֵאמֹרָה בְּגְלוֹת, לֵאמֹר, בְּפוּרְקָנָא דְּלֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לֵאמֹרָה בְּעַת גְּאוּלַּת יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, לְעֵלְמָא דְּאֵתִי לֵאמֹרָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּתְחִיית הַמֵּתִים.

(בשלה דף נד ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תרד)

בפה של כל אחד ואחד, ומלין כְּלֵהוּ אֶתְמָרוּ כְּאֵלוּ נְפָקִין מִפּוּמָא חַד וְדַבְרֵי הַשִּׁירָה נֹאמְרוּ כֹּאֵלוּ יֵצְאוּ מִפֶּה אֶחָד, הֵרִי מִכָּאן רֵאִיָּה שְׁהַשִּׁיגוּ כּוֹלָם בַּחֲכֵמָה וְיִדְעוּ כֹל מַה שֹּׁאמְרוּ.

(ס"ג הרמ"ק ומה דניי וניי נמק), ואמר וְאֶפִּילוּ אֵינּוֹן דְּבִמְעֵי אִמְהוֹן הוּוּ אֶמְרֵי שִׁירְתָּא כְּלֵהוּ כְּחָדָא וְאִפִּילוּ הַתִּינוּקוֹת שְׁהִיוּ בְּמַעֲי אִמָּם הִיוּ אוֹמְרִים שִׁירָה כּוֹלָם כֹּאֶחָד, וְהוּוּ חֲמָאן כְּלֵהוּ מַה דְּלֵא חֲמָא יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ וְכוּלָם רֵאוּ מַה שְׁלֹא רֵאָה יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ, וְעַל כֵּן הוּוּ כְּלֵהוּ מִסְתַּפְּלֵי כְּאֵלוּ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא וְעַל כֵּן כּוֹלָם הִיוּ מִסְתַּכְלִים כֹּאֵלוּ הִיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין, וְכֵן סִימּוּ מְלִין כְּלֵהוּ מִתְבַּסְּמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ וְכַשְׁמָרוּ דַּבְרֵי הַשִּׁירָה הִיוּ כּוֹלָם מְבוּשְׁמִים בְּנַפְשָׁם, וְתֹאבִין לְמַחְמֵי וְלֵאסְתַּפְּלָא וְהִיוּ מֵתֵאִוִּים לְרֵאוֹת וְלֵהִסְתַּכַּל עוֹד בְּמֵרֵאוֹת אֱלֹהִים, וְלֵא הוּוּ בְּעָאן לְנַטְלָא מִתְמָן מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבְתָא וְלֵא הִיוּ רוֹצִים לִיסַּע מִשָּׁם מִחַמַּת גּוֹדֵל הַתְּשׁוּקָה לְהִסְתַּכַּל. (בשלה דף ס ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תרסו-תרסח)

לכל קוראי העלון מתוק מדבש ולכל בית ישראל

א פרילאזשן אין כשר'ן רס"ח - בינסן (גאזאל) ובינסן צידין (הגאזאל) בעגאלא ובלאטן קריב

פרשת צו תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

